

Paul Vlaanderen en het Z4-Mysterie

Tweede episode: Betreft Z4

Ernie: Neemt U me niet kwalijk, mijnheer, maar U wou toch gewaarschuwd worden als mijnheer Richmond er was? Ik heb hem tenminste alvast boven gebracht.

Paul: O, juist... natuurlijk...! Vraag of mijnheer onmiddellijk binnen wil komen.

Ernie: (in de gang) Deze kant op mijnheer!

(Korte pauze.)

Ina: (verbluft) Oh... nee... Sir Graham!!... U hier???

Paul: (paf) Sir Graham! Wel alle drommels, neemt U mij niet kwalijk, Sir Graham, maar wat doet U hier ? ? ?

Sir Graham Forbes: (rustig) Maar dan moet er een misverstand in het spel zijn, mijn naam is Richmond, John Richmond!

Ina: Richmond?

(Plotseling begint Paul in zichzelf te lachen),

Paul: (geamuseerd) O, maar, mijn beste mijnheer Richmond, neemt U ons niet kwalijk (hij maakt er nu kennelijk een grapje van)..Hoe is het mogelijk, nooit van mijn leven heb ik zo'n gelijkenis gezien, vind je niet, Ina... zelfde kin... precies dezelfde neus... dezelfde ogen... als twee druppels water onze vriend Forbes. Het kan een tweelingbroer van hem zijn, kijk maar eens naar zijn haar, Ina. Nou ik mag hangen als...

Sir Graham Forbes: (geïrriteerd) Wel allemachtig, wat heeft dit allemaal te betekenen? Wie zijn deze mijnheer en mevrouw, Weston?

Ernie: (de hotelhouder) Een mijnheer en mevrouw Vlaanderen... die een half uur geleden hier aangekomen zijn. Het komt mij voor, dat hier een of ander misverstand in het spel is. Zou U dat ook niet zeggen ?

Sir Graham Forbes: En U zei, dat mijnheer en mevrouw hier mij wilden spreken ?

Ernie: Ja mijnheer, maar dat zei mijnheer hier ook. (tot Vlaanderen) Zegt U nou zelf mijnheer, U zei toch tegen mij...

Paul: (lachend) U gaat vrij uit, mijnheer Weston. Windt U zich daar maar niet over op. Dit is in orde hoor. Deze mijnheer lijkt zo veel op iemand anders die ik ken en dat is nu oorzaak van een, naar ik hoop niet ernstig misverstand.

Ernie: (een beetje van zijn stuk gebracht) Maar dit is toch die mijnheer, die U wilde spreken... dit is mijnheer Richmond...

Paul: Dat is mg volkomen duidelijk. De zaak is, dat wij mijnheer Richmond nooit van te voren ontmoet hebben en nu blijkt dat hij zo vreselijk veel op een goede kennis van ons lijkt. Het is dus begrijpelijk...

Sir Graham Forbes: (kort) Het is alles ongetwijfeld erg interessant, maar mijn tijd is helaas nog al kostbaar, zodat, als U nu zo vriendelijk zou willen zijn...

Paul: O, neemt U ons niet kwalijk. Sta mij toe, dat ik mij zelf éven aan U voorstel, mijn naam is... (plotseling) Het is goed. Weston, bedankt, U kunt wel gaan wat mij betreft

Ernie: Denkt U er om, dat er na kwart voor negen niet meer gedekt kan worden?

Paul: (beleefd) Wij zullen er om denken.

Ernie: Dank U wel.

(De deur gaat dicht. Korte pauze)

Paul: Sir Graham, ik hoop, dat U het mij niet kwalijk neemt, ik begrijp dat wij alle twee oerdom gedaan hebben, ik bedoel Ina en ik.

Sir Graham Forbes: Nou, dat is niet erg, U heeft weer veel goed gemaakt door U er met flair uit te redden, maar zeg eens, wat doen jullie hier eigenlijk ?

Paul: Ja, wat dat aangaat...

Sir Graham Forbes: ah, ik begrijp het al. Vraag hetzelfde niet aan mij, Vlaanderen. Stel geen vragen alsjeblieft. Praat over koetjes en kalfjes en over Alice in Wonderland, wat U maar wilt, maar vraag niet, wat ik hier doe. Nou in ernst. Waarom komen jullie nu uitgerekend naar Inverdale?

Ina: Nou, wij hebben U toch gezegd, dat wij naar Schotland zouden gaan?

Sir Graham Forbes: O ja, dat is waar, gelijk hebt U, dat was ik vergeten.

Paul: Sir Graham, waarom logeert U hiep op naam van Richmond ?

Sir Graham Forbes: Ik zei het net nog, Vlaanderen, vraag niet teveel. Wat wil je nu eigenlijk, je wilde John Richmond spreken, wel, ik ben John Richmond.

Ina; Paul... Geef hem nou die brief van die jongen en laten wij dan naar beneden gaan om te eten.

Sir Graham Forbes: Welken brief bedoelt U?

Paul: Een brief van een jongeman, David Lindsay genaamd.

Sir Graham Forbes: (verrast) Voor mij een brief?

Paul: Ja.

Sir Graham Forbes: Ik ken niemand met de naam Lindsay, David Lindsay. Dat moet een vergissing zijn.

Ina: (verwonderd) U kent geen Lindsay??

Sir Graham Forbes: Nee

Ina: Is er dan nog een andere John Richmond in het hotel?

Sir Graham Forbes : Niet dat ik weet.

Ina: Dan moet de brief voor U bestemd zijn.

Paul: Dan wordt de zaak wordt nu zo helder als koffiedik. Eerst heb ik die ontmoeting met de allerliefste Mrs. Moffat, dan de opgewonden mijnheer Lindsay, vervolgens...

Sir Graham Forbes: (verrast) Mrs. Moffat, zegt U? Bedoelt U die vrouw in het dorp?

Paul: Ja, die bedoel ik. Die schoonheid met de donkere ogen met een zuster in Peckham.

Sir Graham Forbes: (ernstig) Op wat voor manier ontmoette U die Mrs. Moffat, Vlaanderen?

Ina: Ach Paul, dat zal ik hem vertellen. Wij raakten de weg kwijt, Sir Graham, het was noodweer, moet U weten en toen is Paul een winkeltje binnen gestapt om te vragen of wij zo goed reden naar Inverdale.

Paul: Zo kwam ik bij Mrs. Moffat terecht. Ik stond juist op het punt om de winkel uit te gaan, toen er een jongeman binnen kwam stormen, die zei dat hij Lindsay heette. Hij was erg geagiteerd en je kon zien, dat er iets was dat hem drukte of verontrustte. Om kort te gaan, hij vroeg mij: „Gaat U naar Inverdale en zo ja, wilt U dan deze brief voor ene John Richmond meenemen, die logeert in de „Royal Gate” ? Laten wij nu onderweg aangehouden worden door mannen, die zich voorstelden als Dr. Laurence van Draper en hoe heet die tweede man ook al weer, Ina, een man met nogal militair voorkomen. O ja, Majoor Lindsay... de vader van de jongeman, dat mij de brief had gegeven. Zij deden een nogal gekleurd verhaal over de jongen, die zij niet goed bij zijn hoofd vonden en op grond hiervan vroegen zij mij de brief terug, die Lindsay mij gegeven had. Zij gedroegen zich uitermate hoffelijk, maar aan alles kon je merken, dat zij op hun stuk stonden en dat er met hen niet te spotten viel.

Sir Graham Forbes: (enorm geïnteresseerd) en wat toen?

Ina: O, om te proesten, Sir Graham. Paul had juist in dat winkeltje van Mrs. Moffat 6 prentbriefkaarten gekocht van Inverdale. Zij had ze netjes voor hem in een envelop gedaan. Nou en toen ...

Sir Graham Forbes: U wilt toch niet zeggen, dat hij hun de envelop met de prentbriefkaarten gaf? '

Paul: Ja dat heb ik inderdaad gedaan

Sir Graham Forbes: Wel allemachtig (plotseling) Luister nou eens goed, Vlaanderen. Dit is enorm belangrijk, hoe zag die jongeman er uit?

Paul: Lindsay, bedoelt U? Wel, een goeie 1.75 m. lang, donker, behoorlijk voorkomen, hij herinnerde mij zo in het voorbijgaan aan Frank Lawton, de filmacteur, met uitzondering dan van

Sir Graham Forbes: opgewonden) Goeie genade, dan is het niemand anders dan Hammond, Noel Hammond... Maar natuurlijk, nou begrijp ik volkomen waarom (plotseling) Wat is ér Vlaanderen?

Ina: Wat is er, schat?

Paul: (verbluft) Er is iets, er is iets met die brief gebeurd...

Ina: Met die brief?

Sir Graham Forbes: (ducht het ergste) Vlaanderen, U wil toch niet zeggen dat...

Paul: (rustig) De brief ... weg ... gestolen

Ina: Weg, maar Paul, het is onmogelijk, dat die brief weg is, tenzij...

Sir Graham Forbes: Is er geen vergissing gemaakt, Vlaanderen?

Paul: Bedoelt U met de prentbriefkaarten? Neen, toen ik hier kwam had ik de brief bij mij. Daar ben ik absoluut zeker van. Iemand hier moet hem onder mijn handen weggenomen hebben.

Sir Graham Forbes: Die brief is belangrijk, Vlaanderen, buitensporig belangrijk. Wij moeten hem terug vinden.

Paul: Deze twee mannen, <lat wil zeggen van Draper en de man, die zichzelf Majoor Lindsay noemde, moeten een medeplichtige hebben en wel iemand hier in huis in de Royal Gate.

Sir Graham Forbes: Ja.

Ina: Maar al is dat zo, dan begrijp ik nog niet, hoe die brief hier weggenomen kan zijn

Sir Graham Forbes : Welke lui heb je zo al gezien nadat je hier aangekomen bent?

Paul: Een kruier, hij heeft ons geholpen met de bagage. Toen hebben Weston en zijn vrouw ons naar boven gebracht.

Ina: Paul, weet Je wel, dat Dr. Steiner hier ook geweest is. Hij kwam even na Weston binnen, weet je wel?

Sir Graham Forbes: Steiner, wie is Dr. Steiner eigenlijk ?

Paul: Dat is een professor in de wijsbegeerte aan de Universiteit van Philadelphia. Wij hebben kennis met hem gemaakt aan boord van de Trans-atlantische Clipper, dat vliegtuig, weet U wel, uit Amerika?

Sir Graham Forbes: Wat komt hij dan in Schotland doen ?

Paul: Met vakantie. Toen hij onze namen in het gastenboek hier gelezen had, (hij aarzelt) kwam hij dadelijk naar deze kamer.

Sir Graham Forbes: Wat doet U gek?

Paul: (zachtjes) Doe ik gek? Potverdikkie, ben ik eventjes een kaffer geweest?

Ina: Wat bedoel je, Paul?

Paul: Ina, herinner je je het niet, ik heb het gastenboek helemaal niet getekend. Het boek was net vol. Daarom gaf Weston, de hotelhouder, ons een formulier en toen ik dat ingevuld had, heeft hij het in een of andere lade gestopt. Hoe, vraag ik je, kan Steiner nu hebben gezien...

Sir Graham Forbes: Man, hij wist dat U hier zou komen, hij wachtte eenvoudig op U, hij zat te springen om die brief.

Paul: Even wachten, Sir Graham, niet zo hard van stapel lopen alstublieft, zo eenvoudig is het niet...

Ina: Maar wat zal Dr. Steiner nu...?

Sir Graham Forbes: Wat is het voor een man? – Voor een landsman bedoel ik.

Paul: Een Oostenrijker.., een echte Wiener...

Sir Graham Forbes: Het is een uiterst merkwaardige samenloop van omstandigheden, dat deze man nu net hier moet zijn, dezelfde avond dat Hammond zou...

Paul: Wie is die Noel Hammond en wie is die van Draper eigenlijk, en wie voor den drommel is... ?

Sir Graham Forbes: Ik kan het nu niet vertellen, Vlaanderen, maar kom na het eten op mijn kamer. Of nee, nee ik kom liever hier bij jullie dat is veiliger, maar wij moeten die brief terug zien te vinden. Het doet er niet toe wat er gebeurt, maar die brief moeten wij terug hebben !!!

Sir Graham Forbes: Ik begrijp dat jullie nieuwsgierig zijn te weten waarom ik hier naar Schotland gekomen ben in plaats van met vakantie naar het zuiden van Frankrijk te gaan (abrupt). Dus dan zie ik U beiden strakjes weer hier, laten wij zeggen over een uur.

Paul: Afgesproken dan.

Ina: Zullen we dan nu eindelijk naar beneden gaan om te eten?

Paul: m.m...? (plotseling) O, neem me niet kwalijk, schat, maar ik luisterde niet. (Korte pauze). Ina... Is er iets?

Ina: Nee. Niets Paul

Paul: Je bent bezorgd over iets nietwaar? Over al dat gedoe hier is het niet?

Ina: Ja.

Paul: Waarom ben je dan bezorgd.

Ina: Paul, je weet, dat alle grote moeilijkheden op deze manier beginnen. Zo was het met de Mannen van de Frontpagina en met die verschrikkelijke geschiedenis van Ruiten Boer.

Paul: Lieve Ina, wanneer je het beter vindt, dat wij morgen met de eerste beste gelegenheid hier vandaan gaan, dan gebeurt het, dan is er niets ter wereld, dat in staat is, ons hier vast te houden.

Ina: Je bent erg lief voor me

(opnieuw het geluid van de gong voor het diner in de verte).

Paul: Ik denk, dat ze deze extra ronde gong voor ons slaan.

Ina: Ja, het wordt dan ook hoog dat we gaan. Kom Paul.

--<<>>--

Stem: De plaats der handeling is nu verschoven naar een van de buitenwijken van Inverdale.

(deur gaat open. Op de achtergrond is het geluid van een bel – van het winkeltje – hoorbaar. Nog een deur open).

Mrs. Moffat: Wat is er gebeurd ?

Van Draper: (geërgerd) Wij zijn hem misgelopen.

Mrs. Moffat: (verrast) Misgelopen?

Guest: Het heeft geen zin om er doekjes om te winden, Draper, Vandaag of morgen moet zij het toch weten.

Mrs. Moffat: Is er iets verkeerd gegaan?

Guest: Wij hebben de auto aangehouden. Daarna hebben wij hun een niet al te ongeloofwaardig klinkend smoesje opgedist over Lindsay, die niet goed wijs zou zijn. Een verhaaltje, dat zij in ieder geval schenen te slikken.

Van Draper: Maar in plaats van mij die brief te geven, stopte hij mij die ongelukkige prentjes in de hand.

Mrs. Moffat: De prentbriefkaarten! Lieve help wat hebben jullie je daar in de luren laten leggen.

Van Draper: (ongeduldig) Wij kunnen hier niet de hele avond blijven staan, laten wij naar boven gaan.

Mrs. Moffat: Waarom zijn jullie eigenlijk zo gebrand op die brief? Wat stond er dan in?

Van Draper: Ik heb Lindsay al lang niet vertrouwd, maar vanavond is gebleken

Mrs. Moffat: Je wil toch niet zeggen, dat

Van Draper: Hij heet helemaal geen Lindsay, zijn naam is Hammond, Noel Hammond. Hij is van de Engelse Geheime Dienst. Wij hadden informatie moeten inwinnen in plaats van stomweg te vertrouwen

Mrs. Moffat: Maar hij is aanbevolen door Z-2. Zij kon er een eed op doen, dat hij te vertrouwen was.

Guest: Ze is door hem ingepalmd.

Van Draper: Z-2, dat is Archer, is het niet waar. Iris Archer.

Mrs. Moffat: Ja. Hebben ze je niet altijd gezegd, dat Lindsay voor zijn werk stond?

Van Draper: Dat heeft Hardwick mij altijd verzekerd, hoewel zij juist de laatste tijd niet in de overtuiging schenen te leven, dat ie nou zo hard opschoot.

Guest: Alles goed en wel, maar wat er ook gebeurt, wij moeten die Lindsay te pakken zien te krijgen.

Van Draper: Dat is noodzakelijk.

Mrs. Moffat: Waarom is dat zo noodzakelijk?

Van Draper: Waarom? Maar beste Mevrouw, begrijpt U dan niet, dat Lindsay de hele boel in de war kan schoppen? Hij is, in samenwerking met Hardwick, bezig geweest met de proeven met het afweerscherm. Hg weet van ons allemaal af en hij weet het een en ander over Z-4.

Mrs. Moffat: Over Z-4? Wat weet hij eigenlijk precies van Z-4?

Van Draper: Hij weet dat Z-4 aan het hoofd staat van de grootste spionage affaire in Europa.

Mrs. Moffat: Maar weet hij wie Z-4 zelf is?

Guest: Weet iemand van ons dat?

Van Draper: Maar dat doet er niet toe. Lindsay of Hammond, noem hem zoals je wilt, weet een heleboel meer dan goed voor hem is. Om te beginnen weet hij van Hardwick af.

Guest: En geloof je nu niet, dat de Engelse inlichtingendienst ook wel weet, wie Hardwick is?

Van Draper: Natuurlijk ... maar gelukkig voor ons hebben zij niet in de gaten, dat hij zo belangrijk is.

Guest: En als zij nu die brief van Hammond te pakken krijgen, dan zouden zij...

Van Draper: Dat is het hem nou juist.

Guest: Ik ben nieuwsgierig wie die man, Richmond, is?

Van Draper: Ik ook. En ik weet niet, wie hij is, maar wanneer hij de brief te pakken gekregen heeft, zit er niets anders op, dan hem te pakken voor hij weer naar de stad terug gaat.

Mrs. Moffat: Ik zou het helemaal niet vreemd vinden, als die Lindsay zich zelf met Richmond in verbinding heeft gesteld. In dat geval...

Van Draper: Nei. Zo stom zal Lindsay niet zijn, om zich in het dorp te vertonen. Dat weet ik zo zeker als 2×2 , 4 is. Hij weet wel, dat wij een oogje houden op de „Royal Gate”, daarom heeft hij niet met onze vriend proberen mee te rijden.

Guest: Toch heb ik er zo'n voorgevoel van dat die Lindsay terug komt.

Mrs. Moffat: Hier bedoel je.

Guest: Ja hier. In de eerste plaats heeft hij er geen flauwe notie van, dat hij met ons in het complot is en ten tweede...?

(Telefoon gaat over)

Mrs. Moffat: Hallo ... Ja... wanneer bent U aangekomen... wanneer... Pauze. Hmm... (tot Guest, met zachte stem) Het is Z-2. (in de telefoon) ja... ja..., ik luister... wie... (zeer geïnteresseerd) Vlaanderen... Paul Vlaanderen... hoe ziet die er uit? Ja... ja...

Van Draper: (fluisterend) Vraag of zij hier naar toe wil komen. Misschien weet zij iets van Richmond af ?

Mrs. Moffat: (in de telefoon) Luister, wij moeten U spreken ... ja ... ja ... ja ... dadelijk... ja het is goed...

(Telefoon op de haak).

Guest: Z-2? Ik dacht, dat zij... op non-actief was.

Van Draper: Wij hadden haar voor dit zaakje nodig.

Mrs. Moffat: Weet U soms wie die man was... die U die prentbriefkaarten gaf?

Van Draper: Neen. (Korte pauze). Wie was dat?

Mrs. Moffat: Paul Vlaanderen.

Guest: Paul Vlaanderen! Wanneer Vlaanderen zich hiermee bemoeit, houd er dan rekening mee, dat er nog genoeg vuurwerk los komt.

Van Draper: Paul Vlaanderen...? Maar wat moet die hier in vredesnaam hier komen doen ?

Guest: Je bedoelt toch niet, dat Vlaanderen en Richmond één en de zelfde persoon zijn? Dan zou daarmee de verwisseling met die prentbriefkaarten verklaard zijn.

Mrs. Moffat: Maar Lindsay zou hem dan wel herkend hebben.

Guest: Dat hoeft perse niet. Maar wat doet het er ook toe, niemand van ons weet wie Z-4 is. Toch voeren wij zijn orders uit, zijn of haar orders.

Van Draper: Wij moeten toch wel iets aan de weet kunnen komen van Richmond van Z-2. Als zij nou in de „Royal Gate” logeert dan kan het niet missen of zij moet Richmond gezien hebben.

Mrs. Moffat: Ssst

Van Draper: Luister!

Guest: Dat is de winkeldeur.

Mrs. Moffat: Ik ben dadelijk terug.

Van Draper: Wacht even.

Mrs. Moffat: Waarom?

Van Draper: Misschien is het Lindsay. Als hij het is dan moet hij aan de telefoon komen, hoor. Je begrijpt me wel, hè?

Mrs. Moffat: (sinister) Ik begrijp je.

(De deur gaat open)

Guest: Het is Hammond.

Van Draper: Ja, ik had er al zo'n voorgevoel dat hij zou komen opdagen

Guest: Wanneer die lamme Vlaanderen ons er nou niet tussen genomen had met die brief, zouden wij een heel eind op streek zijn, nu wij Hammond te grazen hebben. Ssst.

(De deur vliegt open).

Lindsay: En eerst zei U, dat de telefoon ...

Van Draper: Hé, Lindsay, daar sta je van te kijken, hè?

Lindsay: Van Draper, ik wist niet, dat je hier was.

Guest: Laat die revolver vallen

(Pauze. De revolver valt)

Lindsay: (zachtjes) Wat willen jullie van me?

Guest: Er is een klein misverstand, geloof ik. Vindt U ook niet mijnheer Lindsay, of moeten wij U meteen Hammond noemen?

Lindsay: Hammond? Wat Hammond? Wie Hammond?

Van Draper: Als U het zelf niet weet. Uw naam is Hammond, Noel Hammond, werkzaam bij de Engelse Inlichtingen Dienst.

Lindsay: Engelse Inlichtingen Dienst (lacht). Die is goed, die is reuze goed. Wanneer ik van de Engelse Inlichtingen Dienst was, waarom zou ik dan bij Hardwick werken? Ik heb mijn vingers blauw gezwoged op dat vervloekte afweerscherm van hem.

Van Draper: O ja? Och, och, hebt U zo hard gewerkt aan dat afweerscherm. Nou, dat willen wij dan wel van U aannemen, (boosaardig) Maar daar was een reden voor.

Lindsay: Natuurlijk was daar een reden voor. Ik had wel 6.000 redenen.

Mrs. Moffat: 6.000? Heeft Z-4 je f 6.000 beloofd, wanneer je ...

Lindsay: (In de rede vallend). Toe zeg, schei nou uit met dat geheimzinnig gedoe. Waar hebben we het nou over.

Van Draper: Het zal zowat een jaar of 2 geleden zijn, dat een zekere John Hardwick bij het Ministerie van Oorlog binnen liep om de lui daar te spreken over een uitvinding van hem, die hij het Hardwick-scherm noemde. Het ding werd bestudeerd en beproefd, maar het resultaat was, dat zij er niks voor voelden. Een mislukking eerste klas was het.

Lindsay: O, toen stuurde de Engelse Inlichtingen Dienst mij er op af voor het geval

Van Draper: Voor het geval de tegenpartij misschien belangstelling mocht tonen voor het scherm en om te voorkomen, dat Hardwicks wraakgevoelens jegens het Ministerie van Oorlog

Lindsay: Nooit van mijn leven heb ik zulke barre nonsens horen uitkramen. Wanneer het Ministerie van Oorlog het scherm voor een prul verklaart, waarom zou de Engelse Inlichtingen Dienst dan belangstelling voor het zaakje tonen?

Guest: Het antwoord op die vraag is doodeenvoudig. Hij zoekt naar Z-4.

Lindsay: Misschien buitengewoon belangwekkend: Maar het gaat mij boven de pet

Van Draper: De Inlichtingen Dienst was er achter gekomen, dat Z-4 met Hardwick gepraat had. (plotseling) Ga van die deur weg.

Lindsay: (Nerveus) Toe nou, Draper, stel je nou niet zo aan. Doe die revolver weg. Wij kunnen toch wel praten over...

Van Draper: Wat stond er in die brief van jou aan Richmond? En wie is die Richmond?

Lindsay: (nerveus) Ik heb er geen flauw idee van waar jullie het eigenlijk over hebben.

Van Draper: Dat is nou toch zo jammer... omdat ik van plan ben je niet meer dan 15 seconden te geven om je geheugen op te frissen.

Lindsay: Nee, toe nou van Draper, dat kan je toch niet doen, pas op, dat zal je opbreken...

(een schot valt. Pauze. Weer gaat de winkelbel)

Mrs. Moffat: Dat is de winkel weer. Misschien is het Z-2.

Guest: Als het Iris Archer is, laat haar dan maar boven komen.

(deur open).

Van Draper: Er is niets bijzonders in zijn zakken.

(deur open)

(Mrs. Moffat komt binnen met Iris Archer)

Iris: Hallo, Laurence, hoe lang ben je... (zachtjes) David...

Guest: Raak hem niet aan.

Van Draper: Het spijt me, maar Lindsay moest uit den weg geruimd worden.

Iris: Maar waarom ?

(Pauze).

Guest: Hij heet Hammond... hij was van de Inlichtingen Dienst.

Iris: (verbluft) Wat! (plotseling) Goeie hemel, jullie toch niet dat ik...

Guest: Neen, daar had hij wel voor gezorgd.

Iris: (ontzet) Nee maar, nee maar, dat is niet om te geloven, ik ken Lindsay al 2 jaar. Hij had een strafregister van hier tot Tokio. Ik heb alles met betrekking tot hem na laten zoeken voor ik zijn naam noemde tegenover Z-4. Heus Laurence, zelfs geen ogenblik heb ik er aan gedacht, dat...

Van Draper: 't Is wel goed, kind. Hammond was een pientere vent. Hij heeft zelfs ons om de tuin geleid.

Guest: Wanneer ben je aangekomen?

Iris: Gisteravond. Hoe staan de zaken?

Guest: Uitstekend.

Iris: Is het scherm al klaar?

Guest: Er mankeert niet veel meer aan. Wij wachten op Z-4.

Iris: Je bedoelt zeker dat je op orders wacht van Z-4.

Mrs. Moffat: Nee.

Van Draper: Wij bedoelen, dat wij op Z-4 zelf wachten.

Iris: Maak je nou niet belachelijk. Hij heeft zich tot nu toe altijd verborgen gehouden en nu zou hij in eens...

Van Draper: Dit keer komt Z-4 in het volle licht, hij moet wel.

Iris: Wanneer?

Mrs. Moffat: Gauw, heel gauw, hopen wij.

Iris: Hoe weet je dat ?

Guest : Mrs. Moffat heeft een paar weken geleden een brief ontvangen. Er zijn nu twee partijen, die grote belangstelling hebben voor het scherm en ieder van haar is bereid meer dan 5 miljoen ...

Iris: Maar hoe weten wij nu, dat wij tegenover Z-4 staan als hij komt? Wij kennen hem niet eens.

Mrs. Moffat: Ik zal hem gauw genoeg herkennen door een wachtwoord.

Guest: Iris, er logeert iemand in de "Royal Gate", die Richmond heet, John Richmond, heb je hem gezien ?

Iris: Neen, wie is hij?

Guest: Hij is een Engelse detective. Lindsay zond hem een brief en wij moeten aan de weet zien te komen, wat er in dien brief stond.

Iris: Een Engelse detective... Nou vraag ik me toch af...

Van Draper: Wat sta je daar in je eigen te praten?

Iris: Ik vraag mij zelf af, of het misschien mogelijk is, dat Paul Vlaanderen en Richmond een en de zelfde persoon...

Guest: Dat geloof ik nou ook.

Van Draper: Zie Vlaanderen te pakken te krijgen... vanavond nog... als het kan, doorzoek dan zijn kamer.

Guest: In ieder geval geen slecht idee om te proberen van Vlaanderen af te komen: zelfs wanneer hij Richmond niet is, is hij een sta-in-de-weg, een harde noot om te kraken. Dat verzeker ik je.

Van Draper: Voikomen met je eens, man, een gevaarlijk sujet, die Vlaanderen.

Iris: Dus jullie willen... vanavond al ...

Van Draper: (rustig) Vanavond.

(Pauze).

Iris: Mrs. Moffat, zei U niet, Z-4 te kunnen herkennen aan een soort wachtwoord ?

Mrs. Moffat: Ja, dat zei ik.

Iris: Mag U mij dat wachtwoord ook zeggen ?

(Pauze).

Mrs. Moffat: Wat zei Shakespeare ook alweer over reizigers

--<<>>--

Stem: De plaats van handeling is thans hotel „Royal Gate” te Inverdale, enige uren later, dezelfde avond.

Sir Graham Forbes: Ja, maar ik begrijp je standpunt best, Vlaanderen maar ik geloof, dat je er niet van bewust bent, hoe ernstig de situatie wel is.

Vlaanderen: Ik heb Ina beloofd, dat wij morgen per eerste gelegenheid zullen afreizen en ik ben van plan mijn gelofte te houden, Sir Graham.

Sir Graham Forbes: (zeer ernstig) Hoor eens, Vlaanderen, het spijt me heel erg, maar daar kan geen sprake van zijn.

Ina: Wat bedoel je?

Sir Graham Forbes : (aarzelt) Het is misschien gewenst, en het zou mijn positie kunnen verduidelijken, wanneer ik jullie wat van de zaak, die ik onder handen heb, vertelde. Ik stel voorop, Vlaanderen, alles vertellen, kan ik niet, daar heb ik voor de hand liggende redenen voor om dat niet te doen. Het is misschien het beste om bij het begin te beginnen. Hoewel, het is nou verdraaid lastig om precies te zeggen waar deze zaak begint. Het zal dan een jaar of twee geleden zijn, dat een zekere John Hardwick bij het Ministerie van Oorlog aanklopte met een uitvinding van hem. Nou je kent dat, hè Vlaanderen. Met de onmogelijkste dingen komen zij daar aan als uitvindingen en het is moeilijk om het kaf van het koren te scheiden. Nou, die Hardwick had een projectiescherm, zoiets als in de bioscoop, het Hardwickscherm genaamd, Hardwick zelf was scheikundige. Hij beschikte over wat geld, dat hij van de een of andere suikertante geërfd had, maar dat doet er nou niet zo veel toe.

Paul: Waar bestond de uitvinding precies uit?

Sir Graham Forbes: Het Hardwick-scherf hield eigenlijk in; een mogelijkheid tot camouflage van voorwerpen op het land en de hoofdeigenschap lag in

Ina: Bedoelt U zo'n rookgordijn, zoals oorlogsschepen op zee maken?

Sir Graham Forbes: Nou, dat is te zeggen, ja en nee. Het Hardwick-scherf was heel wat anders, dan dat wat bij de admiraliteit in gebruik is, tenminste 'n paar hoogst belangrijke details waren volkomen anders, maar laat ik verder gaan, want dit doet er op het ogenblik niet zo veel toe.

Paul: Had Hardwick soms de een of andere lamp of stralenbundel uitgevonden, die dat scherf kon doorboren?

Sir Graham Forbes: (opgewonden) Dat was het hem nou juist, Vlaanderen. En nou heb je meteen het punt te pakken, waar onze geschiedenis min of meer begint. Het Ministerie van Oorlog heeft het scherf geprobeerd... en om er nu niet te lang bij stil te staan, volsta ik maar met te zeggen, dat het een reuze strop was, niet te gebruiken. Het scherf zelf was niet zo stom uitgedacht, maar de stralenbundel, het tegengif, zoals je dat mag noemen, was zo niet te gebruiken. Nou, en zonder die doorborende straal had je aan dat scherf niks. Hardwick zei natuurlijk nog tegen die lui van het Ministerie van Oorlog, dat zij sufferds waren en zo en keerde naar Schotland terug. Toen Hardwick vertrokken was, toonden de lui van de Inlichtingen Dienst ineens belangstelling voor de zaak.

Ina: Bedoelt U de Geheime Dienst?

Sir Graham Forbes: (lachend) Als je die naam nou liever hoort, Ina, maar goed, de Geheime Dienst dan maar.

Paul: Maar nu is het mij niet duidelijk waarom die lui van de Inlichtingen Dienst belang gingen stellen in een scherf, dat het Ministerie van Oorlog als onbruikbaar had afgewezen.

Sir Graham Forbes: Ik ben blij, dat je die vraag stelt, Vlaanderen, want hier gaat het nu eigenlijk helemaal om.

Sir Graham Forbes: Kijk eens hier, jaren geleden hebben de Geheime Dienst en ook Scotland Yard ontdekt, dat er ergens in Europa een van de grootste spionage centra was opgericht, zoals de geschiedenis er nog nooit een van zulk

een omvang heeft gekend, een organisatie onder de opperste leiding van één man... of vrouw... (dramatisch) Z-4!!!

Paul: (zachtjes) Z-4?

Ina: Voor welk land ageren die mensen dan en tot welke nationaliteit behoren zij?

Sir Graham Forbes: Zij vertegenwoordigen niemandsland. Zij handelen volgens de impulsen van hun persoonlijke zelfzucht en...

Paul: Wil je daarmee te kennen geven, dat deze lieden handel drijven in officiële geheimen, onverschillig van welk land zij afkomstig zijn?

Sir Graham Forbes: Zo is het precies. Toen Hardwick in Schotland terugkwam, kreeg de Engelse Inlichtingen Dienst er lucht van, dat dat Z-4 of één van zijn agenten contact zou zoeken met Hardwick.

Paul: Ja, maar dat begrijp ik nou niet, als het Hardwick-scherf onbruikbaar was en het Ministerie van Oorlog het had beproefd en afwees, waarom zou Z-4 er dan warm voor lopen ?

Ina: Ik weet het, U heeft een rapport laten maken en verspreiden, waarin stond, dat de proef met het scherm geslaagd was, wetende, dat onder deze omstandigheden Z-4 uit zijn tent gelokt zou worden.

Sir Graham Forbes: Ina, je bent slim, zo is het precies gegaan.

Paul: Ik moet toegeven, dat was een verdraaid goeie zet.

Sir Graham Forbes: Maar wij deden meer, Vlaanderen. Wij legden beslag op ene jongeman, Hammond. Hij was een knappe scheikundige en als lid van de Inlichtingen Dienst had hij zich altijd buitengewoon geïnteresseerd voor de mogelijkheden van het Hardwickscherf. Los daarvan was hij op zoek naar de identiteit van Z-4. En slim als hij is, ontdekte Hammond of Lindsay, zoals hij zich graag noemde, dat Iris Archer, de toneelspeelster, één van de leden was van de Z-4 bende

Ina: Iris?

Sir Graham Forbes: Hij wist haar vertrouwen te winnen en het duurde niet lang of zij beiden... Wat is dat?

(klop op de deur, die na enige ogenblikken wordt herhaald).

Ina: Daar staat iemand voor de deur.

(deur wordt geopend, Paul kijkt naar buiten)

Paul: Er is niemand.

Sir Graham Forbes: Daar ligt een brief op de deurmat, het lijkt wel of...

Paul: Goeie hemel...

Sir Graham Forbes: Wat is er?

Paul: Het is... de brief... die Lindsay aan mij heeft gegeven, ik herken de enveloppe.

Sir Graham Forbes: Zij schijnen hem niet eens opengemaakt te hebben... Hier, geef hem eens

(scheurt de enveloppe open).

Ina: Vreemd, dat zij die brief ongeopend teruggeven.

Sir Graham Forbes: Luister nu eens even (leest): Identiteit van Z-4 onbekend, zelfs bij aanzienlijke leden van de bende. Geloof, dat Z-4 in Schotland is en zich binnen 3 weken met het hoofdkwartier in verbinding zal stellen. Ben gedwongen ten behoeve van Z-4 met Hardwick samen te werken. John Hardwick gevonden op „Skerry Lodge”. (houdt even op) (Paf) Allemachtig, Vlaanderen, moet je toch eens even horen... Scherm heeft zeer bepaalde waarde en betekenis, stralenbundel geperfectioneerd. Absoluut noodzakelijk, dat Hardwick wordt verlost. Stelt U zich onmiddellijk in verbinding met Majoor Forster N.H.

Paul: Scherm van zeer bepaalde waarde. Stralenbundel geperfectioneerd.

Sir Graham Forbes: Ik moet onmiddellijk telefoneren.

(klop op de deur)

Mrs. Weston: (verschijnt) Mevrouw Vlaanderen?

Ina: Ja.

Mrs. Weston: Of U even aan de telefoon wilt komen Londen is er voor U..

Ina: Ik?... Moet ik aan de telefoon komen ?

Mrs. Weston: Ja zeker, Mevrouw. Ze zeiden niet, wie ze waren.

Paul: Maar niemand kent je toch hier, niemand weet toch, dat je hier bent, Ina?

Ina: Nee, nee, natuurlijk niet.

Sir Graham Forbes: Vreemd, als je het mij vraagt, hoor, een vreemde boel. Ik ga met je mee naar beneden, Ina.

Ina: O Ja, dat is goed, ik ben zo terug Paul.

(Deur dicht. Pauze. Deur open)

Iris: Mag ik binnen komen?

Paul: Wel allemachtig Iris jij ?

Iris: Verrast?

Paul: Nogal. Ik dacht, dat Je een heel eind weg was. Het zuiden van Frankrijk is niet dichtbij.

Iris: Waar is Ina?

Paul: Even naar beneden om te telefoneren, zij kan dadelijk terug zijn. Wat ts de reden van Je komst naar Schotland, Iris? Ik dacht, dat Je zei...

Iris: Paul, ik wist niet wat Ik doen zou. Mijn dokter wou, dat ik naar Cornwall zou gaan, ik zelf wou liever naar de Rivièra en nou...

Paul: Ben Je maar naar Schotland gekomen.

Iris: (lachend) Zó is het nu maar net. (Langs haar neus weg) Mag ik een vuurtje van Je? (plotseling) O, neem mij niet kwalijk, neem een sigaret van mij.

Paul: Merci,

(hij geeft haar een vuurtje en daarna zich zelf).

Iris: Wanneer ben je aangekomen?

Paul: Om een uur of zeven, en jij ?

Iris; Ik ben hier gisteren al aangekomen van Glasgow, het is de eerste keer, dat Ik in Schotland ben. Ik kan niet zeggen, dat Ik erg op het land gesteld ben.

Paul: Nu moet je bedenken, dat het nu de ongunstigste tijd van het jaar is.

Iris: Hoe lang denk Je hier te blijven?

Paul: Wij dachten er over morgen weer te vertrekken.

Iris: Gelijk hebben jullie. Wat een verschrikkelijk weer is het hier vind je niet?

Paul: Bar.

(pauze).

Iris: Heb Je al aan Seaman over het stuk geschreven?

Paul: Ja zeker. O, hij was erg geschikt met alles.

Iris: Fijn, vind Je ook niet, dat het stuk een veel betere kans kan krijgen wanneer het later in het jaar gespeeld wordt dan eerst het plan was?

Paul: Misschien

Iris: Vlaanderen... Je weet waarvoor ik hier gekomen ben, is het niet?

Paul: Ja, Iris. Ik weet waarom Je hier gekomen bent...

Iris: Ik moet die brief hebben, nu dadelijk.

Paul: Ga Je gang, ga Je gang. Iris, wanneer de brief van zo veel... zo veel... (hij houdt op met praten, hij is versuft) Wanneer de brief van zo veel.., zo veel...

Iris: (zacht) Wat heb Je?

Paul (onthutst) ik... ik weet' het niet. (pauze) Mijn hoofd... het draait... alles draait zo In het rond... (plotseling) Mijn hemel, vrouw, wat heb Je gedaan... mijn hoofd... het bonst daarbinnen als... als... wat heb je gedaan, vrouw... (hij begint te wankelen) . -----

Iris: (rustig) Voel je je wat slaperig?

Vlaanderen: (zachtjes) Wat is het...?

Iris: De sigaret.

Paul: De sig... de sigaret...

(hij valt op de grond)

Iris: (tot zich zelf) Er valt niet veel tijd te verliezen, zou ik zeggen (zij doorzoekt Pauls zakken) Horloge, ketting, rijbewijs, wel allemachtig waar heeft hij nu... verzekeringspolis... (pauze).

(de deur gaat open)

Steiner: Ik zie, dat U ergens naar zoekt. Mevrouw, kan ik U misschien helpen ?

Iris: (boos en verrast) Wie voor den duivel bent U?

Steiner: Sta mij toe, dat Ik mij zelf even aan U voorstel. Mijn naam Is Steiner, Dr. Ludwig Steiner.

Iris: Na een poosje) Wat,.., Wat komt U hier dóen?

Steiner: Ik kwam mijnheer Vlaanderen bezoeken, maar het schijnt, dat mijn komst een beetje.. voorbarig is.

Iris: (Plotseling) Ga van die deur vandaan!

Steiner: Pardon ?

Iris: (kortaf) Ga van die deur vandaan, zeg ik U.

Steiner: (nogal zenuwachtig) Die revolver is toch hoop ik niet geladen, Mevrouw.

Iris: Als U niet gauw doet, wat ik zeg... kon U het wel eens merken.

Steiner: Wat... wat is er met mijnheer Vlaanderen aan de hand.

Iris: Hij voelt zich niet goed... (zachtjes) ga daar in die hoek staan.

Steiner: (verbijsterd) Maar ik begrijp er...

Iris: Ga daar in die hoek staan...

Steiner: Als U nou zo blijft aandringen, dan ga ik maar...

Iris: Ik blijf aandringen.

Steiner: (verbaasd) Maar... ik begrijp er...

(Pauze).

Iris: (voelt de zakken van Vlaanderen na. In zichzelf) mmm,... in zijn zakken zit niets.

Steiner: Waar zoekt U naar?

Iris: Hoe was Uw naam ook weer?

Steiner: Steiner, Dr. Ludwig Steiner.

Iris: Is Vlaanderen een kennis van U?

Steiner: Mevrouw... Mijnheer Vlaanderen ziet er erg ziek uit... ik verzoek U om hem zo spoedig mogelijk...

Iris: Ik laat hem aan U over doctor, ga Uw gang met hem.

(Iris vertrekt.)

Steiner: Mijnheer Vlaanderen! Mijnheer Vlaanderen! Hoe is het met U?

Paul: Oh, goeie hemel, mijn hoofd. Het... is verschrikkelijk...

Steiner: Neen,... probeer nu niet op te staan.

(Pauze).

Nou, vooruit, wanneer U dan persé wilt... geef mij uw arm, een, twee...

Paul: Is zij... is zij weg?

Script is gemaakt door Jan Arie van Hengel